

Слика̀рство

**Изложба слика
Томе Владимировића**

Под патронатом »Јефимије« отворена је на Божић у дворани Народног универзитета изложба познатог јужносрбијанског сликара г. Томе Владимировића. Изложбу је отворила претседница »Јефимије« г-ђа Драга Јовановић, књижевница.

»Госпође и господо, казала је, —

»Не само као претседнику Друштва пријатеља уметности и лепога, под чијим покровитељством овај млади и даровити сликар излази пред скопеку публику која је увек знала и умела да оцени и свесрдно помогне праве вредности, већ и у својству некадашњег професора г. Томе Владимировића, радује ме што је ова лепа уметничка манифестација само један доказ више о све већој активности младих и амбициозних сликара на нашем југу. Јужна Србија је, уосталом, пуна изванредних и разноврсних могућности у погледу уметничког стварања, те је сасвим природно да да потстрека, да надахне оне људе који су у стању да свим својим бићем проосете, и покрене их да за књижевност, сликарство или музику узму оно што је специфично њено, те да у општем складу унесу један нови тон, једну нову боју, једно ново осећање. И баш само та специфичност, коју су књижевници и сликари нашега југа љубоморно градили, у тежњи за што јачим њеним наглашавањем, доводила их је каткад до прејаког наглашавања локалног карактера на штету оног што чини једно уметничко дело општим. Сликари питорескиног јужносрбијанског пејзажа нису се могли отргнути од чисто локалних нагласака, предавали су се њима и све своје стваралаштво потчињавали жаркој жељи да што верније, што тачније пренесу облике на платно. А у тим стварањима је понајчешће отсуествовао онај драгоцен виктурални момент, нешто што се не да дефинисати, већ зрачи са платна, недостајала је душа платна. У свим тим стварањима, богатим колоритом и типичним јужносрбијанским немиром, осећала се жудња за што вернијим репродуковањем локалног момента. Касније, пак, увидело се да такав рад може да доведе само до уметничког фотографског снимања, и кроз амалгам свога личног акцента и свега онога што чини јужносрбијанску специфичност потражио се један општији и савршенији облик уметничког стварања. У ову групу спада и г. Владимировић, чији сам развој још у средњој школи пратила као професор.

Господин Владимировић претставља вам се овога пута у главном као портретиста, поред лепог броја пејсажа, акварела и цртежа. Начин сликања је сасвим индивидуална ствар и одговара духовном и осећајном склопу уметника. Г. Владимировић је изабрао академски тон, али је у њега унео пуно јужносрбијанске топлине и нечег немирног, скоро неухватљивог. Погледајте само портрет „Ученице“ и „Главу зеленооке црике“ па ћете осетити оправданост ових тврђења. Велики број веома успешних портрета као и младост г. Владимировића највећа су гаранција да ће његова стварања носити печат несумњиве надарености, и ја као претседница Друштва пријатеља уметности, отварам изложбу младог јужносрбијанског сликара г. Томе Владимировића“.

Г. Владимировић је изложио око 80 радова.

Изложба ће трајати до 22 јануара.